

gelsen til paa sit Ansvar at kunne foretage saadanne Operationer uden forudgaaet erhvervet Samtykke fra Rigsdagens Side. For Regjeringen er det vistnok det Allernemteste at have forud erhvervet Rigsdagens Samtykke til Alting; thi da paadrager den sig intet Ansvar. Men det, mener jeg, ligger temmelig nær, at Operationer af dette Slags i flere Tilfælde med stort Held kunne lade sig udføre uden forud erhvervet Approbation, og hvor da en Finanzminister, i mine Tanker, maatte paadrage sig et, om ikke juridisk saa dog moralsk, Ansvar ved ikke at have benyttet det gunstige Dieblif.

Besværlig: Det er kun en ganske kort Bemærkning, jeg skal gjøre i Anledning af, hvad den ærede Ordfører har yttret om, at der ved nærværende Lovforslag ikke stiftes nogen ny Gjæld. Jeg kan aldeles ikke forklare mig, hvorledes der ved dette Lovforslag ikke skulde stiftes nogen ny Gjæld. Naar der findes omtrent en Sum af $1\frac{1}{2}$ Million liggende i Statskassen i Creditbeviser, og disse skulde overgives til Controlcomiteen, saa er denne Deel af Statsgjælden, forsaavidt den har existeret, derved tilintetgjort; den existerer ikke mere, den er ikke til i Verden. Forskjellen er kun den, at den endnu ikke er overgivet til Controlcomiteen. Men, naar man istedet for dette Beløb udsteder Obligationer af et ligesaa stort Beløb, saa mener jeg dog, at det er en ny Gjæld, man stifter. Og, naar man for Beløbet af de Constante, som anvendes til at indløse de nærværende 5 pCts. Obligationer, udsteder nye Obligationer, saa vil jeg dog spørge, om Forholdet da ikke bliver accurat det samme. I det Dieblif, Pengene ere udbetalte af Statskassen og Obligationerne komne ind, da er Gjælden tilintetgjort. Jeg skal kun erindre om, at den ærede Ordfører sagde, at han formeente, at Operationen maatte kunne foregaae paa en anden Maade, nemlig ved at indløse den hele

5 pCts. Gjæld og creere et nyt Laan i Udlandet. Men vilde det da ikke være en ny Gjæld, som da stiftedes? Er det da ikke en ny Gjæld, naar man contraherer et nyt Laan? Det forekommer mig derfor, at det, som den ærede Ordfører i denne Anledning anførte, nemlig, at Status bliver uforandret, ikke kan være noget afgjørende Moment i saa Henseende. Naar man gaaer ud fra den Anskuelse, kan man ligesaa godt forøge Reservecfondet med 100 som med 4 Millioner af denne Slags Obligationer; naar man ikke gjør Andet end skrive Obligationerne og derpaa lægge dem ned, kan man jo gjerne sige: „Vi creere intet nyt Laan; thi vor Status bliver den samme“. Paa denne Maade er der ingen Grændse; man kan da ligesaa godt skrive Obligationer til et Beløb af 100 Millioner som til et Beløb af 1 eller $1\frac{1}{2}$ Million, eller hvor stort Beløbet nu maatte være. Det forekommer mig saaledes klart, at der i Virkeligheden skeer en Forøgelse af Statsgjælden ved den foreslaaede Operation.

Ordføveren: Jeg holder ikke af at forlænge en Forhandling, som ikke fører til noget practisk Resultat; men jeg maa dog maaskee tillade mig blot at svare den ærede sidste Taler, at jeg troer, at Ingen bedre end han vil kunne komme til Kundskab om, hvad Statsgjælden virkelig beløber sig til, og han vil da sikkert finde de $1\frac{1}{2}$ Millioner Creditbeviser, han omtalte, staaende som Passiva paa denne Deel af Finanzernes Konto, og jeg skønner derfor ikke rettere, end at det, naar der ingen Forandring skeer hert, bliver det Samme, som om ingen ny Gjæld stiftes for Finanzerne, selv om de ogsaa henlægges til Reservecfondet.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, sættes Sagens Overgang til 2den Behandling under Afstemning, og vedtoges eenstemmigt med 42 Stemmer.